

op i Middelindtægterne. Jeg er ogsaa i den Henseende ganske enig i de Udtalelser, som den ærede Ordfører fremsatte. Dernæst forekommer det mig, at det er en væsentlig Fordel ved Formue- og Indkomstsskatteforslaget, at Formueskatten er bleven forhøjet, og at der i Forbindelse dermed er indsat den Bestemmelse, at den væsentligste Del af Formueskatten af de faste Ejendommers Værdi uden Fradrag af Prioriteter o. lign. skal overføres til de vedkommende Kommuner. Det er jo en Tanke, som først er kommen frem fra det ærede Medlem for Odense, der var Medlem af Skattekommissionen (Scavenius), og den er, forekommer det mig, meget tiltalende. Man naar jo derved, at de, der gennem Prioritetsrenter, Arvefæsteregheder, Tjender o. s. v., oppebære en saa væsentlig Del af Indtægterne af de faste Ejendomme, ad denne Vej ogsaa komme til at bidrage noget til vedkommende Kommunes Udgifter, hvilket kun er billigt. Dernæst naar man ogsaa derved at faa realiseret den Tanke, som af mine Meningsfæller i Folketingets Finansudvalg gentagne Gange er fremsat som ønskelig, at de faste Ejendomme ikke blive Genstand for den Dobbelbeskatning, som de ellers vilde blive Genstand for gennem Formueskatten.

Det andet Lovforslag, Forslaget om Overførelse af en Del af de direkte Skatter til Kommunerne, er derimod efter min og mine Meningsfællers Opfattelse ikke fuldt saa tilfredsstillende, hvad vi allerede have udtalt i den af Skattekommissionen afgivne Betænkning. Det er særlig i to Henseender, vi kunde have ønsket det noget anderledes. Vi kunde have ønsket at bibeholde den Bestemmelse, som blev sat ind i Fjor af Folketinget, at dersom Formue- og Indtægtsskatten indgik med et større Beløb end de overførte Skatter, skulde Resten af Bygningsafgiften og af Gammelskatten ogsaa overføres til Kommunerne. Den anden Bestemmelse, som vi kunde have ønsket anderledes, end den her er, er Bestemmelsen om, hvor stor en Brøkdel af Bygningsafgiften der skal overføres til Kommunerne. Vi kunde der have ønsket, at man var bleven staaende ved Overførelsen af de $\frac{3}{4}$ af Bygningsafgiften, som det var foreslaaet i det Reedtz-Thottske Forslag.

Jeg finder saa meget mere Anledning til at gøre et Par Bemærkninger om dette Punkt, som et Medlem af Flertallet, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgekreds (C. Hage), jo i den af Skattekommissionen afgivne Betænkning har udtalt, at han fandt, at det ikke en Gang var nok at overføre de $\frac{7}{8}$ af Bygningsafgiften, men at man burde gaa til at overføre hele Bygningsafgiften. Hovedformaalet med den hele Skattereform er jo dog dette, at søge at lette Hartkornets Byrder. Det erkendes fra alle Sider, at Landbrugets Skatter ere for store, baade henset til den Krise, som Landbruget nu en Aarrække har levet under, og i og for sig henset til de Skatter, som hvile paa de andre Erhverv. Det er en Opfattelse, hvis Rigtighed vist er erkendt fra alle Sider. Men naar denne Opfattelse er almindelig, og naar derfor alle erkende, at Landbrugets Skatter bør lattes, saa er det, forekommer det mig, noget ejendommeligt, at samtidig med at man i Henhold til denne Opfattelse foreslaar, at en væsentlig Del af Hartkornsskatterne til Staten skal godskrives Hartkornsejerne og -brugerne i deres Kommuneskatter, gaar man samtidig dermed til at foreslaa, at ikke blot en forholdsvis lige saa stor Del af de andre Erhvervs direkte Statsskatter skulle overføres til vedkommende Kommuner, men endogsaa en forholdsvis større Del deraf. Det forekommer mig alligevel, at det vidner om, at man fremdeles har noget ondt ved her til Lands at blive fortløbig med den Tanke, at Landbruget med Hensyn til Skattebyrden kun bør være ligestillet med de andre Erhverv. Det skal imidlertid erkendes, at den Indvending imod Skattekommissionens Forslag rammer i endnu større Grad det Reedtz-Thottske Forslag, og det skal ogsaa erkendes, at da det Reedtz-Thottske Fordelingsgrundlag jo var accepteret af begge Ting, ogsaa af Folketinget, kunde det maaske have sine Vanskeligheder at komme længere bort derfra, end Skattekommissionen foreslaar. Men det forekommer mig dog, at det havde været et Forsøg værd, og det forekommer mig, at Forsøget burde have været gjort; thi et er, hvad man kan stemme for, naar det foreslaas fra anden Side og naar det erkendes at være et Skridt i den